

Arrest

**nr. 108 970 van 3 september 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 23 november 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Vesselina BOUROVA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Brecht HEIRMAN, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster legde op 20 mei 2011 een aanvraag af van verklaring van inschrijving als bloedverwant in neerdalende lijn in haar hoedanigheid van dochter van de heer X. Zij werd op 17 juni 2011 in het bezit gesteld van een E-kaart. De verwerende partij werd door de POD Maatschappelijke integratie Armoedebestrijding, Sociale Economie en Grootstedenbeleid ingelicht dat verzoekster financiële steun ontvangt van het OCMW. Uit onderzoek bleek bovendien dat zij geen gezinscel meer zou vormen met haar vader die zij heeft vervoegd. Op 23 november 2013 werd de beslissing genomen die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing:

“In uitvoering van artikel 42 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: Rumenova, Sevim, Nationaliteit : Bulgarije, Geboortedatum: 17.09.1990, Geboorteplaats: Novi Pazar, Identificatienummer in het Rijksregister: 090091754624 , Verblijvende te: Biekorfstraat, 45 9000 GENT.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene deed op 20/05/2011 een aanvraag tot verklaring van inschrijving als bloedverwant in neergaande lijn, als dochter van Hristov, Minko Rumenov (RR: 69.04.02.589-52). Zij legde ter staving van haar aanvraag een geboorteakte en een apostille voor. Betrokkene kreeg op 17/06/2011 de E-kaart. Overeenkomstig artikel 42ter, §3 van de wet van 15.12.1980 kan de minister of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan.

Dienst Vreemdelingenzaken werd recentelijk ingelicht door de POD Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding, Sociale Economie en Grootstedenbeleid dat betrokkene financiële steun ontvangt van het OCMW. Zij ontvangt een volledig leefloon in de eerste categorie. Hieruit valt af te leiden dat betrokkene niet langer ten laste is van de EU-burger in wiens functie de aanvraag gezinshereniging werd ingediend. Uit bijkomend onderzoek is gebleken dat betrokkene geen gezinscel meer vormt met de EU-burger die zij is komen te vervoegen, namelijk haar vader Hristov, Minko Rumenov. De situatie van betrokkene is dus geheel gewijzigd. Bijgevolg voldoet betrokkene dus niet langer aan de verblijfsvoorwaarden als descendant ouder dan 21 jaar overeenkomstig art. 40 bis, §2, °3 van de wet van 15.12.1980, en wordt het verblijfsrecht beëindigd overeenkomstig artikel 42 ter van de wet van 15/12/1980.

Mevrouw Rumenova, Sevim kan het recht op verblijf niet behouden in eigen hoofde daar nergens uit het dossier blijkt dat zij een economische activiteit uitoefent. Een controle van de gegevensbank van de RSZ bevestigt dit. Bovendien blijkt uit het dossier dat zij een volledig leefloon geniet als samenwonend persoon. Ook dit wijst erop dat betrokkene geen enkele economische activiteit in België uitoefent en dus niet voldoet aan de verblijfsvoorwaarden overeenkomstig artikel 40, §4 van de wet van 15.12.1980.

Gezien de korte duur van het verblijf in België is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn terug te keren naar eigen land of zich te vestigen in een andere lidstaat waar ze aan de voorwaarden voldoet, onafgezien van eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art 42ter §1, 3e lid (wet 15.12.1980)...

2. Onderzoek van het beroep

2.1. verzoekster voert een enig middel aan:

“De schending van artikel 2 en artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Conform bovenvermelde artikelen dient iedere beslissing van het bestuur op motieven te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, maar die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden. Van de materiële motivering, welke uit de gegevens van de zaak moet blijken, wordt de formele (of uitdrukkelijke) motiveringsplicht onderscheiden. In casu wordt de materiële motiveringsplicht geschonden. Het is immers allerminst duidelijk welke criteria gehanteerd worden door de administratieve overheid om verzoekster uit te wijzen. De besteden beslissing vermeldt immer enkel: "Uit bijkomend onderzoek is gebleken dat betrokkene geen gezinscel meer vormt met EU-burger dat zij is komen te vervoegen... De situatie van betrokkene is aldus geheel gewijzigd". Het is verzoekster een raadsel over welk 'bijkomend onderzoek' verweester het heeft, nu zij nooit enige bijkomende vraag naar inlichtingen of documenten gekregen heeft in de 2 jaar dat zij in België verblijft. Zij werd plots geconfronteerd met de bestreden beslissing, zonder enige uitleg. Er wordt ook nergens in de bestreden beslissing gespecificeerd welk onderzoek er precies gevoerd werd, wat het inhield en op grond van welke 'vaststellingen' verweester tot de bestreden beslissing gekomen is. Op die manier is verzoekster thans volkomen in het ongewisse over de precieze reden van de weigeringsbeslissing. De nota van verweester brengt weinig verduidelijking inzake. De beslissing van verwerende partij mist dan ook elke grondslag. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is nochtans om de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij/zij kan beoordelen of er een aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt, hetgeen in casu dus allerminst gebeurd is. Men moet kunnen nagaan of de motieven van verweester steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten. Verweester moet, indien nodig, ook de betrokkenen horen of een advies inroepen van een

deskundige. Verweerster dient de situatie aldus in concreto te beoordelen en rekening te houden met alle relevante documenten die werden overgemaakt door verzoekster, alsook deze (correct) beoordelen, hetgeen in casu niet gebeurd is. Hierdoor heeft verweerster de motiveringsplicht wel degelijk duidelijk geschonden en is de beslissing niet op afdoende wijze gemotiveerd."

2.2. Verzoekster betoogt dat het allerminst duidelijk is welke criteria gehanteerd werden om haar uit te wijzen. Het zou onduidelijk zijn over welk 'bijkomend onderzoek' het zou gaan, nu zij nooit enige inlichtingen of documenten heeft gekregen in de twee jaar dat zij in België verblijft. De verwerende partij zou een advies hebben moeten inwinnen.

Artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, bepalen dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat die motivering afdoende moet zijn.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid die heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motieven op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven. Immers de bestreden beslissing geeft duidelijk de wetsbepalingen weer op basis waarvan ze genomen werd. Vooreerst wordt aangegeven dat verzoekster niet meer voldoet aan de verblijfsvoorwaarden zoals gesteld in artikel 40bis, §2, 3° van de vreemdelingenwet en dat verzoeksters verblijfsrecht wordt beëindigd overeenkomstig artikel 42ter van de vreemdelingenwet. Voorts wordt erop gewezen dat, aangezien verzoekster een volledig leefloon geniet zij evenmin voldoet aan de verblijfsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 40, §4 van de vreemdelingenwet. Tenslotte wordt in de beslissing weergegeven dat haar korte verblijfsduur haar niet verhindert terug te keren naar haar herkomstland overeenkomstig artikel 42ter, §1 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster betwist niet dat zij leefloon ontvangt, dat zij geen gezinscel meer zou vormen met haar vader en evenmin dat zij geen enkele economische activiteit verricht in België. De feitelijke grondslag op basis waarvan de beslissing werd genomen staat duidelijk te lezen in de bestreden beslissing en wordt niet weerlegd door verzoekster.

Verzoekster maakt geenszins duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002). Verzoekster kent de motieven van de bestreden beslissing, daar zij ze aanvecht in haar verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

Uit het administratieve dossier blijkt duidelijk dat onderzocht werd of verzoekster wel degelijk OCMW steun ontving, daar er een stuk aanwezig is in het administratieve dossier waaruit ontegensprekelijk blijkt dat zij vanaf 1 juli 2011 tot 31 oktober 2012 een bedrag van meer dan 500 EUR heeft gekregen. Uit DIMONA onderzoek is daarenboven gebleven dat zij niet werd geregistreerd als werknemer. Ook van deze opzoeking van 21 november 2012, zit een stuk in het administratieve dossier. Verzoekster stelt derhalve al te gemakkelijk dat niet duidelijk is wat het 'bijkomend onderzoek' zou uitmaken nu alle stukken aanwezig zijn in het administratieve dossier en verzoekster er kennis van kon nemen.

Bovendien wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 42ter, §3 van de vreemdelingenwet dat bepaalt: "De minister of zijn gemachtigde kan zonedig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan."

Met haar betoog dat niet duidelijk zou zijn wat dit bijkomende onderzoek inhield, toont zij geenszins aan dat de motiveringsplicht geschonden werd. Evenmin maakt zij aannemelijk als zou er in hoofde van de verwerende partij een verplichting bestaan om haar op voorhand uit te nodigen en om meer inlichtingen te vragen. Zij geeft evenmin aan welke elementen een ader licht zou hebben geworpen op haar situatie. Een schending van de motiveringsplicht werd niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC